

Modlitba

Eva Henychová

R: Nazí dnes prosíme o víc, než co je nám dáno,
nebe nám seslalo chladné a deštivé ráno,
čisté a bez mráčku pláče nad lidským bytím
a Slunce zdaleka volá: "Já ještě svítím!"

1. Dešťové kapky smáčejí zem, lidé prchají a nevědí, kam,
možná, že někdo zbloudí až sem, kde neprší a nikdo není sám,
přestože máme kam se skrýt, jdem a necháme se omývat deštěm
a nebudem se se světem přít, zda života třeba je tu ještě.

R:

2. Neprchej před Sluncem a milováním, podívej se zpříma do své
tváře,
neškemrej u Boha o smilování, žij, a povede Tě sluneční záře
,
po každém dešti objeví se duha, i smích přijde po každém plá
či,
a, přestože někdy jde to ztuhá, myslím, že k životu úplně to
stačí.

R: + a Slunce zdaleka volá: "Já přeci ještě svítím!"